

Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei

Distrib.: generală
20 noiembrie 2020

Original: limba engleză
Tradus și revizuit de IER
(<http://ier.gov.ro/>)

Comitetul pentru eliminarea discriminării față de femei

Recomandarea generală nr. 38 (2020) privind traficul de femei și fete în contextul migrației la nivel mondial

Cuprins

	<i>Pagina</i>
I. Introducere.....	2
II. Obiective și domeniu de aplicare.....	2
III. Cadru juridic.....	3
IV. Cauzele profunde ale traficului de femei și fete.....	5
A. Nedreptatea socio-economică.....	5
B. Discriminarea în regimurile de migrație și azil.....	6
C. O cerere care favorizează exploatarea și duce la traficul de persoane.....	7
D. Situații de conflict și urgențe umanitare.....	8
E. Utilizarea tehnologiei digitale în traficul de persoane.....	9
V. Asistență și protecție pentru femeile și fetele victime ale traficului de persoane.....	9
A. Identificarea victimelor.....	9
B. Asistența și protecția victimelor.....	9
VI. Accesul victimelor la justiție.....	10
A. Modalități de reparare pentru victimele traficului de persoane.....	10
B. Cercetarea și urmărirea penală, trimiterea în judecată și pedepsirea făptuitorilor.....	10
VII. Recomandări.....	11
A. Abordarea cauzelor profunde ale traficului de femei și fete.....	11
B. Susținerea drepturilor victimelor.....	17
C. Proceduri judiciare sensibile la aspectele de gen.....	22
D. Colectarea de date și cadre legislative, politice și instituționale.....	23
E. Diseminarea și raportarea.....	24
F. Ratificarea tratatelor sau aderarea la tratate.....	25

I. Introducere

1. Articolul 6 din Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei stabilește obligația legală a statelor părți de a lua toate măsurile corespunzătoare, inclusiv măsuri legislative, pentru a elimina toate formele de trafic de femei și exploatarea prostituției femeilor. În ciuda numărului mare de cadre juridice și politice existente pentru a combate traficul de persoane la nivel național, regional și internațional, femeile și fetele continuă să constituie majoritatea victimelor detectate ale traficului de persoane la nivel mondial, iar făptuitorii se bucură de o impunitate generalizată.

2. În opinia Comitetului, situația persistă din cauza lipsei de apreciere a dimensiunii de gen a traficului de persoane în general și, în special, a traficului de femei și fete, care sunt expuse diferitelor tipuri de exploatare, inclusiv exploatare sexuală. O analiză de gen a infracțiunii relevă faptul că principalele cauze ale acesteia rezidă în discriminarea de gen, inclusiv în incapacitatea de a aborda structurile economice și patriarhale predominante și impactul negativ și diferențiat în funcție de gen al regimurilor din statele părți în materie de muncă, migrație și azil, care creează situații de vulnerabilitate care duc la traficul de femei și fete.

3. Politicile economice dominante la nivel mondial exacerbează și mai mult inegalitatea economică la scară largă dintre state și dintre persoane, care se manifestă ca exploatare prin muncă, inclusiv respingerea de către corporații, de către funcționarii implicați în achizițiile publice și de către angajatori a obligației de a se asigura că nu există persoane victime ale traficului în lanțurile lor de aprovizionare sau producție. Factorii macroeconomici și politici globalizați, inclusiv privatizarea bunurilor publice, liberalizarea piețelor forței de muncă, reculul statului providență și măsurile de austeritate care fac parte din politicile de ajustare structurală și condiționalitatea ajutorului exacerbează adesea șomajul și sărăcia și produc nedreptăți economice care au un impact disproporționat asupra femeilor. Adesea însoțite de alte politici economice, cum ar fi reducerea cheltuielilor guvernamentale pentru serviciile sociale și privatizarea bunurilor și serviciilor publice, reorientarea fiscală regresivă și reformele pieței forței de muncă afectează sever capacitățile statelor de a pune în aplicare politici sociale care să stea la baza desființării inegalităților structurale, inclusiv inegalitățile de gen și încălcarea drepturilor femeilor în diverse domenii. Reducerea cheltuielilor sociale transferă și mai mult responsabilitățile pentru serviciile sociale de bază de la guvern în sarcina femeilor. Acești factori consolidează și sunt perpetuați de norme culturale și sociale discriminatorii care generează opresiunea diferitelor grupuri de femei.

II. Obiective și domeniu de aplicare

4. Mandat în temeiul articolului 21 din Convenție să elaboreze recomandări generale cu scopul de a clarifica obligația statelor părți de a combate discriminarea față de femei și fete, Comitetul promovează faptul că dreptul la o viață liberă fără a fi victimă a traficului de persoane trebuie recunoscut ca un drept al omului și că trebuie create condiții adecvate pentru ca femeile și fetele să se bucure pe deplin de acest drept. Statele părți trebuie să ia toate mijloacele adecvate pentru a eradica traficul de persoane și exploatarea prostituției pentru a se asigura că sunt puse în aplicare legi, sisteme, reglementări și finanțări care să facă ca realizarea acestui drept să devină una efectivă, nu una iluzorie. Dispozițiile Convenției se consolidează reciproc pentru a oferi o protecție completă. Prezenta recomandare generală stabilește o legătură între articolul 6 din Convenție și toate celelalte articole din Convenție și jurisprudența existentă a Comitetului.

5. Prezenta recomandare generală contextualizează punerea în aplicare a obligațiilor statelor părți de a combate toate formele de trafic de persoane, astfel cum prevede articolul 6 din Convenție, în contextul migrației la nivel global. Filierile traficului de persoane se aliniază adesea fluxurilor migratorii mixte. Comitetul subliniază vulnerabilitatea deosebită a femeilor și fetelor introduse ilegal în țară pentru a face obiectul traficului și subliniază condițiile create de regimurile restrictive de migrație și azil care îi împing pe migranți spre filiere ilegale.

6. În prezenta recomandare generală, Comitetul afirmă că este datoria prioritară a statelor, atât la nivel individual, cât și colectiv, să împiedice expunerea femeilor și fetelor la riscul de a face obiectul traficului. Statele sunt obligate, de asemenea, să descurajeze cererea care favorizează exploatarea și duce la traficul de persoane. Acesta a prezentat orientări practice privind punerea în aplicare a intervențiilor împotriva traficului care se bazează pe o abordare care include o perspectivă de gen și intersectorială, concentrându-se pe realizarea drepturilor omului ale femeilor și fetelor ca prioritate strategică pentru realizarea unei dezvoltări durabile. Acesta reamintește obligațiile statelor părți în temeiul dreptului internațional, inclusiv al jurisprudenței Comitetului, de a identifica, asista și proteja supraviețuitoarele traficului de persoane, de a preveni revictimizarea acestora și de le a asigura accesul la justiție și pedepsirea făptuitorilor.

7. Potrivit Comitetului, cauzele, consecințele și experiențele traficului de persoane sunt diferite pentru tinerele fete, pentru adolescente și pentru femeile adulte. Subliniază vulnerabilitatea suplimentară a fetelor din cauza caracteristicilor intersectoriale ale sexului și vârstei, reamintind faptul că copiii care sunt victime ale traficului de persoane au dreptul la protecție materială și procedurală sporită, în temeiul dreptului internațional. Comitetul încurajează statele părți să abordeze întregul spectru al acestor diferențe, asigurând măsuri de combatere a traficului de persoane adecvate vârstei și orientate către copii, după caz.

III. Cadru juridic

8. Articolul 6 din Convenție se bazează pe articolul 8 din Declarația asupra eliminării discriminării față de femei, care prevede ca toate măsurile adecvate, inclusiv măsuri legislative, să fie luate pentru a combate toate formele de trafic cu femei și exploatarea prostituției femeilor. Dreptul internațional în materie a fost codificat și dezvoltat în Convenția pentru suprimarea traficului de persoane și a exploatarea prostituției semenilor. Acest temei juridic impune ca articolul 6 să fie lecturat ca o prevedere indivizibilă, care stabilește legături între traficul de persoane și exploatarea sexuală.

9. Deși traficul este definit drept infracțiune în dreptul internațional, obligația primară a statelor părți este de a combate traficul într-un mod care respectă, protejează și realizează drepturile omului ale persoanelor, în special ale persoanelor care aparțin grupurilor marginalizate, astfel cum prevăd tratatele fundamentale în materia drepturilor omului ale Organizației Națiunilor Unite, inspirate din Declarația universală a drepturilor omului. Principiile și orientările recomandate privind drepturile omului și traficul de persoane elaborate de Oficiul Înaltului Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului în 2002, precum și comentariul la acestea, elaborat în 2010, oferă un cadru legislativ neobligatoriu important pentru integrarea unei abordări bazate pe drepturile omului în toate intervențiile de combatere a traficului.

10. Comitetul afirmă că discriminarea față de femei și fete include violența de gen, a cărei interdicție a evoluat într-un principiu de drept internațional cutumiar. Recunoscând natura specifică fiecărui sex a diferitelor forme de trafic cu femei și fete

și consecințele acestora, inclusiv în ceea ce privește prejudiciile suferite, Comitetul recunoaște că traficul și exploatarea prostituției în cazul femeilor și fetelor este în mod neechivoc un fenomen înrădăcinat în discriminarea structurală, bazată pe criterii de sex, constituind violență de gen, și este adesea exacerbată în contextele strămutării, migrației, globalizării din ce în ce mai accentuate a activităților economice, inclusiv a lanțurilor de aprovizionare globale, a industriei extractive și delocalizate, militarizării sporite, ocupației străine, conflictului armat, extremismului violent și terorismului.

11. Definiția juridică acceptată la nivel internațional a traficului de persoane este prevăzută la articolul 3 din Protocolul privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate:

(a) „trafic de persoane” indică recrutarea, transportul, transferul, adăpostirea sau primirea de persoane, prin amenințare de recurgere sau prin recurgere la forță ori la alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă, înșelăciune, abuz de autoritate sau de o situație de vulnerabilitate ori prin oferta sau acceptarea de plăți ori avantaje pentru a obține consimțământul unei persoane având autoritate asupra alteia în scopul exploatării. Exploatarea conține, cel puțin, exploatarea prin prostituarea unei alte persoane sau alte forme de exploatare sexuală, munca sau serviciile forțate, sclavia sau practicile analoage sclaviei, folosirea sau prelevarea de organe;

(b) consimțământul unei victime a traficului de persoane pentru exploatarea amintită, astfel cum este enunțată la lit. (a) din prezentul articol, este indiferent atunci când unul din oricare dintre mijloacele enunțate la lit. (a) a fost folosit;

12. Comitetul subliniază că realitățile traficului de femei și fete depășesc domeniul de aplicare al Protocolului privind traficul de persoane, cum ar fi tendințele recente și rolul tehnologiei informației și comunicațiilor, al rețelelor sociale și al aplicațiilor de mesagerie în recrutarea femeilor și fetelor și exploatarea acestora. Acesta recunoaște că definiția traficului de persoane se extinde dincolo de situațiile în care a fost utilizată violența fizică sau victima a fost privată de libertatea sa personală. Examinarea rapoartelor statelor părți a relevat faptul că abuzul de poziția de vulnerabilitate și abuzul de putere sunt cele mai comune mijloace folosite pentru a săvârși infracțiunea de trafic de persoane și că victimele sunt adesea supuse unor forme multiple de exploatare.

13. Combaterea traficului de femei și fete în contextul migrației la nivel mondial necesită angajamentul unui cadru mai larg de protecție în temeiul dreptului umanitar internațional, al dreptului refugiaților, al dreptului penal, al dreptului muncii și al dreptului privat internațional, al convențiilor împotriva apatridiei, sclaviei și comerțului de sclavi, și al instrumentelor de drept internațional al drepturilor omului. Convenția consolidează și completează regimul dreptului regional și internațional pentru victimele traficului de persoane, în special în cazurile în care acordurile internaționale nu conțin dispoziții explicite privind egalitatea de gen. Comitetul recunoaște că femeile și fetele își păstrează protecția simultană a acestor instrumente juridice.

14. Traficul și exploatarea sexuală a femeilor și fetelor constituie o încălcare a drepturilor omului și poate reprezenta o amenințare la adresa păcii și securității internaționale. Obligația pozitivă a statelor părți de a interzice traficul de persoane este consolidată de dreptul penal internațional, inclusiv de Statutul Curții Penale Internaționale de la Roma, în care sclavia, sclavia sexuală și prostituția forțată sunt recunoscute drept infracțiuni care pot intra sub jurisdicția Curții.

15. Obligațiile care revin actorilor nestatali de a respecta interzicerea traficului decurg, de asemenea, din norma peremptorie (*jus cogens*) care interzice sclavia,

comerțul cu sclavi și tortura, iar Comitetul constată că, în anumite cazuri, traficul de femei și fete poate constitui o astfel de încălcare a drepturilor.

16. Acțiunea globală strategică a statelor pentru a combate traficul de persoane, în special traficul de femei și fete, trebuie să aibă loc în cadrul angajamentelor stabilite în Pactul global pentru o migrație sigură, ordonată și regulată și în Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, precum și în contextul punerii în aplicare a Planului mondial de acțiune al Națiunilor Unite pentru combaterea traficului de persoane și a rezoluțiilor Consiliului de Securitate.

17. Statele părți au obligația legală de a respecta și de a asigura drepturile prevăzute în Convenție oricărei persoane aflate în puterea sau controlul lor efectiv, chiar dacă aceasta nu este situată pe teritoriile lor respective. Obligația directă a statelor părți de a preveni, ancheta, a judeca și a pedepsi actele de trafic de femei și fete și de a oferi reparații victimelor se extinde la actele sau omisiunile tuturor făptuitorilor, inclusiv ale persoanelor de drept privat, ale membrilor familiei și ale partenerilor intimi, ale actorilor și oficialilor, organizațiilor și întreprinderilor mandatate de stat, precum și ale actorilor nestatali, inclusiv ale grupurilor teroriste armate.

IV. Cauzele profunde ale traficului de femei și fete

18. Identificarea, abordarea și eliminarea următoarelor cauze profunde sunt elemente esențiale ale obligației statelor părți de a preveni traficul și exploatarea sexuală a femeilor și fetelor în contextul migrației la nivel global: (a) discriminarea sistemică bazată pe gen, care creează nedreptăți economice și sociale cu care s-au confruntat în mod disproporționat femeile și fetele; (b) situațiile de conflict și urgență umanitară, inclusiv strămutările rezultate; (c) discriminarea în regimurile de migrație și azil; și (d) cererea care favorizează exploatarea și duce la traficul de persoane.

19. Dreptul penal de unul singur nu poate aborda sau soluționa infracțiunea de trafic, din cauza armonizării inegale a legilor, inclusiv a definiției traficului, atât între țări cât și în interiorul țărilor, a complexității operațiunilor financiare și a lipsei de putere a sistemelor de justiție, care sunt adesea corupte, subfinanțate și nu dispun de suficiente resurse pentru a lupta împotriva rețelelor de trafic puternice. O reacție efectivă în combaterea traficului care să garanteze că femeile și fetele își pot exercita drepturile fundamentale trebuie, prin urmare, să angajeze toate normele materiale ale Convenției și să fie lecturate în cadrul tratatului internațional privind drepturile omului.

A. Nedreptatea socio-economică

20. Traficul de femei și fete are originea în discriminarea bazată pe criterii de sex și gen, inegalitatea structurală bazată pe criterii de gen și feminizarea sărăciei. Femeile și fetele care sunt cele mai vulnerabile la traficul de persoane sunt cele care aparțin grupurilor marginalizate, cum ar fi femeile și fetele care trăiesc în zonele rurale și izolate, cele aparținând comunităților minoritare indigene și etnice, femeile și fetele cu dizabilități, femeile și fetele cu statut de imigrant ilegal, precum și cele care sunt strămutate, apatride sau expuse riscului de apatridie, refugiate și femei și fete care solicită azil, inclusiv cele ale căror cereri au fost respinse, femei și fete care trăiesc în medii conflictuale sau post-conflictuale și fete lipsite de îngrijirea părintească sau aflate în îngrijire alternativă, și ale căror vieți sunt marcate de privări grave de drepturi. Membrele acestor grupuri se confruntă adesea cu excluderea socială, politică și economică, astfel încât este posibil ca acestea să fie sărace, needucate sau subeducate, nu sunt înregistrate ori nu au acte de identitate și nu sunt angajate sau sunt plătite insuficient, este posibil să poarte povara de a avea grijă de

gospodărie și de a îngriji copiii, să se confrunte cu un acces restricționat la prestațiile, protecția și serviciile oferite de stat, să experimenteze violențe domestice și din partea partenerului intim, abuz și neglijență în mediul familial, să se afle în instituții de îngrijire și să fie victime ale căsătoriei timpurii, forțate sau în stare de aservire sau să fie victime ale privărilor din cauza statutului de văduvie. Astfel de situații pot fi agravate de povara suplimentară a unei deficiențe sau boli grave care este o consecință a traficului, inclusiv a exploatării sexuale.

21. Femeile și fetele continuă să fie principalele ținte ale traficantilor în ceea ce privește formele specifice de exploatare, din cauza inegalităților răspândite și persistente legate de sex și vârstă, care au ca rezultat un statut economic, social și juridic al femeilor și fetelor care este inferior celui de care se bucură bărbații și băieții. Încălcările tuturor drepturilor prevăzute de Convenție pot fi găsite la originea traficului de femei și fete și trebuie examinate în cadrul unei abordări transformative care să abiliteze femeile și fetele prin promovarea egalității de gen și a drepturilor civile, politice, economice, sociale și culturale ale acestora, în conformitate cu obiectivele de dezvoltare durabilă nr. 1, 3, 4-5, 8, 10-11, 13 și 16.

B. Discriminarea în regimurile de migrație și azil

22. Migrația este un element constitutiv al societății moderne și poate abilita femeile, dacă sunt capabile să migreze și să muncească în condiții în care demnitatea lor este respectată. Deși prezintă noi oportunități sociale și economice pentru multe femei, migrația poate, de asemenea, pune în pericol drepturile omului și securitatea femeilor, în special dacă sunt obligate să călătorească prin canale ilegale și/sau se concretizează într-o situație de migrație ilegală. Femeile și fetele se confruntă cu un risc sporit de a fi traficate în toate etapele ciclului migrației – în tranzit, în centrele de primire și cazare, la frontiere și în țările de destinație. La întoarcerea în țară, s-ar putea confrunța cu represalii și revictimizare.

23. Deși statele au o prerogativă suverană de a-și gestiona frontierele și de a reglementa migrația, trebuie să procedeze astfel în deplină conformitate cu obligațiile care le revin în calitate de părți la tratatele privind drepturile omului pe care le-au ratificat sau la care au aderat. Aceasta include transparență și responsabilitate în modul în care statele guvernează migrația și oferă căi sigure care garantează drepturile omului pentru femei în toate etapele migrației.

24. Politicile privind migrația și azilul specifice în funcție de sex sau discriminatorii, care stabilesc măsuri precum sporirea controlului la frontieră, refuzul de intrare, returnările, expulzarea sau detenția limitează circulația femeilor și fetelor care fug din fața crizelor și a zonelor de conflict. Acestea își sporesc vulnerabilitatea față de toate formele de exploatare, în special în punctele de tranzit, nu în ultimul rând din cauza nevoii crescute de a utiliza serviciile traficanților de persoane sau ale altor tipuri de rețele subterane sau infracționale pentru a se deplasa, atât la nivel intern, cât și la nivel internațional, pentru a eluda controalele la frontiere. Fetele neînsoțite sau separate de familiile lor sau de alte structuri de sprijin din cauza strămutării sunt în mod special vulnerabile la traficul de persoane.

25. Comitetul reafirmă că strămutările au dimensiuni de gen specifice și că Convenția se aplică în fiecare etapă a ciclului de strămutare – în momentul fugii, la locul de ședere și la reîntoarcere. Comitetul a recunoscut că violența de gen împotriva femeilor și fetelor reprezintă una din principalele forme de persecuție cu care se confruntă femeile și fetele, care pot justifica acordarea statutului de refugiat și a permiselor de azil și/sau de ședere pe motive umanitare. Traficul de femei și fete încalcă dispoziții specifice ale Convenției privind statutul refugiaților și, prin urmare, trebuie recunoscut ca motiv legitim pentru protecție internațională în drept și în

practică, în cazuri specifice. În plus, femeile și fetele refugiate sunt extrem de vulnerabile în fața traficului și au nevoie de protecție internațională, în special împotriva returnării.

26. Dispozițiile neutre din politicile de migrație ale statelor contribuie la limitarea accesului femeilor la căi de migrație sigure și legale, precum și la oportunități de angajare legale și decente în țările de tranzit și destinație. Capacitatea femeilor de a migra este restricționată și mai mult de stereotipurile de gen, legile discriminatorii, discriminarea și exploatarea în recrutare, lipsa unor locuri de muncă decente disponibile și informații de încredere limitate cu privire la migrație. De asemenea, femeile migrante se confruntă cu discriminări indirecte cauzate de legile privind migrația, care au condiții prealabile precum un venit minim obligatoriu pentru obținerea unei vize. Având în vedere faptul că femeile sunt adesea angajate în locuri de muncă cu salarii mici și nesigure, este dificil pentru unele femei să îndeplinească astfel de criterii.

27. Regimul vizelor poate fi responsabil pentru crearea unei dependențe economice și juridice față de un angajator sau de un soț, creând condiții de exploatare și ca acești susținători să acționeze cu impunitate. Munca temporară sau sezonieră în care femeile migrante sunt adesea angajate poate să nu ofere căi de găsire a unui loc de muncă cu regularitate, pe termen lung sau permanent și, adesea, nu oferă protecție în caz de șomaj, asistență medicală sau acces la alte servicii sociale adaptate la gen și la servicii esențiale. Interdicțiile sau restricțiile legate de migrația în funcție de sexe, concepute pentru a proteja femeile împotriva traficului de persoane, sporesc în special adesea riscul ca femeile să devină victime ale traficului de persoane, având în vedere că acestea sunt apoi obligate să caute modalități alternative pentru a migra.

28. Un număr disproporționat de femei migrante sunt angajate în locuri de muncă neoficiale și precare, în special în sectoare clasificate drept „slab calificate”, cum ar fi serviciile de îngrijire, serviciile la domiciliu și cele de producție. În aceste sectoare, regulile și politicile privind migrația în funcție de sex se intersectează cu discriminarea rasială pentru a perpetua stereotipurile de gen cu privire la ceea ce constituie așa-numita „muncă a femeilor” și discriminarea față de femei. Astfel de piețe ale forței de muncă segregate pe criterii de gen nu oferă condiții de muncă decente și sigure, întrucât fac parte fie din economia subterană nereglementată, fie, dacă este reglementată, oferă mai puțină protecție decât sectoarele care respectă standardele naționale. Femeile migrante, în special lucrătoarele la domiciliu și cele agricole, pot fi izolate la locul de muncă și nu au acces la informații cu privire la drepturile și beneficiile lor, expunându-le astfel la riscul unor încălcări grave ale drepturilor omului.

C. O cerere care favorizează exploatarea și duce la traficul de persoane

29. Strategiile destinate prevenirii traficului de persoane trebuie să considere cererea ca fiind o cauză profundă. Refuzul de a recunoaște cererea este apreciat ca fiind unul din obstacolele aflate în calea statelor care luptă împotriva traficului de persoane. Cererea în contextul traficului de persoane este adesea modelată de dorința de câștig financiar, atitudini discriminatorii, inclusiv atitudini culturale, și credințe. Femeile pot fi preferate pentru anumite forme de exploatare pentru că sunt considerate slabe și este mai puțin probabil să se afirme sau să își revendice drepturile pe care le au. Membrele anumitor grupuri etnice sau rasiale pot fi vizate pentru exploatare legată de traficul de persoane, pe baza unor presupuneri rasiste sau discriminatorii din punct de vedere cultural precum cele referitoare la sexualitate, aservire sau capacitatea de

muncă. Necesitatea de a soluționa cererea pentru anumite forme de trafic de persoane este în special urgentă.

30. Exploatarea sexuală persistă din cauza incapacității statelor părți de a descuraja în mod eficient cererea care încurajează exploatarea și duce la traficul de persoane. Normele și stereotipurile persistente cu privire la dominația bărbaților și necesitatea de a impune controlul sau puterea masculină, consolidează roluri de gen patriarhal și dreptul sexual al bărbaților, coerciția și controlul, ceea ce determină cererea pentru exploatarea sexuală a femeilor și fetelor. Câștigurile financiare masive, cu puține riscuri, cauzate de impunitate, sunt încă numeroase. În temeiul articolului 9 alineatul (5) din Protocolul privind traficul de persoane, statele trebuie să adopte sau să consolideze măsuri legislative sau alte măsuri pentru a descuraja cererea care favorizează toate formele de exploatare a persoanelor, în special a femeilor și copiilor, care duc la traficul de persoane. Necesitatea de a combate cererea care favorizează exploatarea sexuală este în mod special importantă în contextul tehnologiei digitale, care expune potențialele victime unui risc crescut de a fi traficate.

31. În contextul muncii ca formă de trafic de femei și fete, cererea pentru traficul de persoane persistă din cauza unui cadru de reglementare insuficient. Atunci când mâna de lucru este organizată, atunci când standardele de muncă privind salariile, orele de lucru și condiții precum și sănătatea și siguranța sunt monitorizate și puse în aplicare și atunci când drepturile economice și sociale, precum și modificările aduse legislației fiscale astfel încât statele să poată finanța serviciile publice de care femeile au nevoie, sunt implementate în mod adecvat, cererea pentru forță de muncă sau servicii din partea persoanelor traficate este considerabil mai scăzută.

32. Progresele medicale în transplantarea de organe oferă persoanelor bolnave o șansă de supraviețuire. Cu toate acestea, penuria de organe dramatică și incapacitatea de a soluționa responsabilitatea legală a celor din lanțurile de cerere și distribuție încurajează prelevările de organe ilegale și adesea forțate.

D. Situații de conflict și urgențe umanitare

33. Obligațiile statelor părți nu încetează în contextul stărilor de urgență rezultate din conflicte, evenimente politice, crize de sănătate sau dezastre naturale. Femeile și fetele se confruntă cu o vulnerabilitate sporită la violența de gen, inclusiv la traficul de persoane, atunci când nu sunt capabile să își satisfacă nevoile de bază sau când își pierd speranța de a ieși din privațiunile economice, care este adesea exacerbată în astfel de contexte.

34. Traficul de femei și fete este exacerbat în timpul și după situațiile de conflict și urgență umanitară, din cauza strămutării, a colapsului structurilor politice, economice și sociale, a instabilității și administrării insuficiente, inclusiv a lipsei statului de drept, a militarizării sporite, a disponibilității armamentului ușor, a slăbirii sau pierderii legăturilor comunitare și familiale, a incidenței ridicate a văduviei și a „normalizării” violențelor de gen, inclusiv din cauza violențelor sexuale legate de conflicte, fiind un factor agravant al discriminării structurale preexistente, bazată pe gen, față de femei și fete.

35. Fluxurile financiare către anumite grupuri teroriste rămân o componentă critică a traficului de persoane, în special a exploatării sexuale. În timpul urgențelor umanitare, guvernele sunt adesea forțate să reorienteze resursele, inclusiv serviciile poliției și cele sociale, ceea ce permite traficantilor să-și ascundă operațiunile și face ca victimele să devină tot mai puțin vizibile, iar victimelor le este mult mai dificil să primească protecție, servicii, asistență și sprijin.

E. Utilizarea tehnologiei digitale în traficul de persoane

36. Tehnologiile digitale oferă noi posibilități de a avea un impact pozitiv asupra societății. În același timp, ridică noi probleme de securitate atât la nivel individual, cât și la nivel de stat. Utilizarea monedelor electronice oferă instrumente prin care să se ascundă informații cu caracter personal, cum ar fi identificarea părților implicate în tranzacție și locația acestora, și permite efectuarea de plăți anonime, fără chiar a dezvălui scopul tranzacției, toate acestea facilitând traficul de persoane. Canalele cererii, prin intermediul rețelelor sociale, al dark web-ului și al platformelor de mesagerie, oferă acces facil la potențiale victime, sporind astfel vulnerabilitatea acestora.

37. Utilizarea tehnologiei digitale pentru traficul de persoane ridică probleme speciale în timpul pandemiilor globale. În contextul pandemiei de coronavirus (COVID-19), statele părți se confruntă cu o creștere a traficului în spațiul cibernetic, inclusiv cu o creștere a recrutării în vederea exploatării sexuale on-line, a cererii de materiale privind abuzul sexual asupra copiilor și a traficului de copii în scopuri sexuale facilitat de tehnologie.

V. Asistență și protecție pentru femeile și fetele victime ale traficului de persoane

A. Identificarea victimelor

38. Dreptul internațional în materie de drepturile omului impune statelor obligații pozitive de a identifica victimele traficului de persoane, o obligație impusă ferm statelor, chiar și în lipsa autoidentificării ca victimă. Victimele sunt adesea ascunse în zone nepublice, cum ar fi reședințe private, fabrici izolate, ferme și bordeluri. Adesea, profesioniștilor din prima linie le lipsește pregătirea necesară pentru a înțelege, identifica și răspunde în mod adecvat tuturor tipurilor de victime, inclusiv persoanele care supraviețuiesc exploatării sexuale, și în ceea ce privește formele de exploatare intersectată. În punctele fierbinți ale fluxurilor de migrație mixte lipsesc spații adecvate și confidentiale pentru realizarea identificării de către angajați și interpreți instruiți, care să poată evalua prompt indicatorii vulnerabilității și să poată oferi un sprijin adecvat. Persoanele care supraviețuiesc ezită adesea să se autoidentifice sau să dezvăluie cine i-a traficat din teama de represalii, din cauza lipsei de informații cu privire la infracțiune și a locului în care să o denunțe și din teama de a intra în contact cu autoritățile, inclusiv din teama de a fi reținute, urmărite penal, pedepsite și expulzate.

B. Asistența și protecția victimelor

39. Victimele traficului de persoane au un statut special și dreptul la asistență specială și măsuri de protecție oferite de stat. Asistența și măsurile de protecție orientate către victime, pe termen lung, bazate pe necesități, lipsesc adesea din rândul măsurilor de combatere a traficului de persoane, din cauza dificultăților în identificarea victimelor și a unei definiții insuficiente a traficului de persoane în dreptul intern și a unei insuficiente puneri în aplicare a acestora.

40. Victimele traficului de persoane au nevoie de servicii de sprijin de înaltă calitate, cu disponibilitate imediată, care trebuie să fie incluzive și accesibile, care să includă accesul la informații privind drepturile de care beneficiază, privind serviciile medicale, psihologice, sociale și juridice disponibile și privind modalitățile de obținere a accesului la acestea, precum și accesul la locuințe sigure și adecvate. Cu

toate acestea, victimele se confruntă adesea cu un acces restricționat la serviciile esențiale, atât în locul în care sunt identificate, cât și în locul de origine, din următoarele motive: costul și limba de prestare a serviciilor; lipsa sensibilității la chestiunile de gen sau cultură și lipsa unei practici care să țină seama de traume; incapacitatea persoanelor care acordă primul ajutor de a efectua evaluări ale riscurilor și trimiteri medicale adecvate; teama acestora de a fi forțate să intre într-un program de reabilitare sau să coopereze cu autoritățile de aplicare a legii pentru urmărirea penală a traficantilor; și teama de a fi judecate pentru infracțiuni săvârșite ca o consecință a faptului că au fost traficate sau pentru infracțiuni legate de imigrație. Trebuie acordată o asistență adecvată femeilor și fetelor cu dizabilități, care sunt în mod special vulnerabile la traficul de persoane.

41. Statele părți sunt obligate să protejeze victimele traficului de persoane, în special femeile și copiii, de riscul de revictimizare, care include garantarea protecției victimelor traficului de persoane împotriva returnării forțate.

VI. Accesul victimelor la justiție

42. Femeilor și fetelor traficate, inclusiv celor care nu au statut de imigrant, trebuie să li se asigure accesul la justiție pe baza egalității și nediscriminării, inclusiv urmărirea penală și trimiterea în judecată a făptuitorilor și acordarea de reparații. Cu toate acestea, este posibil ca sistemele de justiție existente să aibă mai multe șanse de a încălca drepturile femeilor decât de a le proteja, inclusiv prin faptul că victimele sunt supuse incriminării, stigmatizării, revictimizării, hărțuirii și eventualelor represalii.

A. Modalități de reparare pentru victimele traficului de persoane

43. Articolul 2 litera (b) din Convenție obligă statele părți să ofere căi de atac efective și adecvate, inclusiv despăgubiri, recuperare, reparații și garanții privind nerepetarea, femeilor ale căror drepturi în temeiul Convenției au fost încălcate. Victimele traficului de persoane se confruntă adesea cu dificultăți semnificative în a pretinde despăgubiri și alte forme de reparații, inclusiv daune, pentru prejudiciul suferit, inclusiv în cazurile în care: acest lucru este condiționat de cooperarea cu autoritățile de aplicare a legii; victimele nu au acces la asistență juridică și reprezentare de înaltă calitate, sensibilă la gen, care să țină seama de traume; permisele de ședere sunt legate de procese penale și repatrierea are loc înainte de a solicita sau obține măsuri reparatorii civile; victimei îi incumbă sarcina probei în cadrul acțiunilor civile; persoanele care supraviețuiesc traficului nu sunt identificate drept victime ale unei infracțiuni în scopul reparațiilor datorate în temeiul legii; și nu sunt disponibile compensații pecuniare sau produsele infracțiunii nu sunt redistribuite victimelor.

B. Cercetarea și urmărirea penală, trimiterea în judecată și pedepsirea făptuitorilor

44. Printre obstacolele în calea urmăririi penale și trimiterii în judecată se numără lipsa unor proceduri judiciare speciale care să răspundă nevoilor victimelor, deficiențele în ceea ce privește calitatea sistemelor de justiție, inclusiv prejudecățile de gen și retorica acuzării victimelor în instanțe, care au ca rezultat hotărâri sau decizii discriminatorii, acceptarea socială explicită sau implicită a violenței de gen împotriva femeilor, întârzierile și durata excesivă a procedurilor, corupția oficialilor statului și implicarea acestora în infracționalitate, precum și ignorarea cererii pentru toate formele de exploatare, inclusiv exploatarea sexuală.

45. Comitetul recunoaște complexitatea și nivelul înalt de competență necesar pentru a investiga, urmări penal și trimite în judecată acuzațiile de trafic de femei și fete care ar putea implica rețele infracționale care operează la nivel transnațional. Natura transnațională a traficului de persoane și migrație necesită cooperarea tuturor țărilor afectate și participarea acestora la un răspuns internațional eficace și adecvat pentru a proteja drepturile victimelor. Statele părți au obligația de a accepta și facilita repatrierea voluntară a resortisanților traficați în străinătate.

46. Comitetul condamnă recurgerea la intervenții împotriva traficului pentru a justifica violența împotriva anumitor grupuri de femei, în special în cazul raidurilor violente și al operațiunilor-capcană întreprinse de autoritățile de aplicare a legii în vederea dezmembrării rețelelor de trafic de persoane.

VII. Recomandări

A. Abordarea cauzelor profunde ale traficului de femei și fete

47. Statele părți trebuie să depună eforturi pentru mobilizarea resurselor publice și consolidarea serviciilor publice în domenii care sprijină realizarea egalității de gen și promovarea drepturilor femeilor și fetelor și dezvoltarea durabilă, pentru a reduce factorii de risc care duc la traficul de persoane. Realizarea deplină a Obiectivelor de dezvoltare durabilă este esențială pentru a aborda factorii care sporesc riscul de trafic de persoane, în special realizarea egalității de gen și abilitarea femeilor și fetelor, promovarea păcii, a justiției și a unor instituții puternice, reducerea inegalităților, eradicarea sărăciei sub toate formele sale, asigurarea unei educații de calitate care să asigure incluziunea și o educație de calitate echitabilă și promovarea oportunităților de învățare continuă pentru femei și fete, asigurarea unei vieți sănătoase și promovarea bunăstării femeilor și fetelor de toate vârstele, asigurarea unei munci decente și a participării economice pentru femei și fete și promovarea măsurilor de combatere a schimbărilor climatice în politicile privind egalitatea de gen.

1. Nedreptatea socio-economică

48. Să asigure participarea deplină, efectivă și semnificativă a femeilor și fetelor, în special a victimelor traficului de persoane, a celor care riscă să fie traficate și a comunităților afectate de măsuri în privința traficului de persoane și/sau de combatere a traficului de persoane, la toate nivelurile de luare a deciziilor și în toate etapele eforturilor de prevenire și combatere a traficului, la elaborarea de măsuri de reacție bazate pe drepturile omului, sensibile la aspectele de gen, inclusiv la dezvoltarea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea legislației, politicii și programelor privind combaterea traficului de persoane, la punerea în aplicare continuă a Convenției și Protocolului privind traficul de persoane ca o componentă esențială a proceselor de instaurare a păcii, stabilizare și reconstrucție, în conformitate cu Rezoluția 1325 (2000) a Consiliului de Securitate și rezoluțiile ulterioare.

49. Să adopte o abordare transformativă, care să promoveze egalitatea de gen și autonomia femeilor, pentru a elimina condițiile structurale și sistemice care privesc femeile și fetele de drepturile lor fundamentale, fapte a căror consecință le plasează în situații de vulnerabilitate față de toate formele de trafic de persoane și exploatare sexuală.

50. Să reducă riscul de trafic de persoane prin eradicarea inegalității de gen generalizate și persistente, care are ca rezultat un statut economic, social și juridic al femeilor și fetelor mai scăzut în comparație față de cel de care se

bucură bărbații și băieții, prin adoptarea unor politici economice și publice care să prevină lipsa unor opțiuni de trai durabile și a unor standarde de viață primare pentru femei și fete.

51. Să elimine structurile sociale care limitează autonomia femeilor și accesul la resurse esențiale, care, la rândul lor, sporesc riscul de a fi atrase de promisiunile unui mijloc de a scăpa de circumstanțele sărăciei, inclusiv accesul mai restrâns la educație și la oportunități de formare profesională, la elementele de activ, la proprietatea funciară și la creditare, participarea scăzută a femeilor la luarea deciziilor, remunerația inegală, căsătoria timpurie și căsătoria forțată, omniprezența rolurilor de gen patriarhale, concentrarea femeilor în forme de muncă nesigură și vulnerabilă și lipsa oportunităților de locuri de muncă decentă.

52. Să adopte acte legislative care să protejeze femeile și să ofere asistență efectivă victimelor abuzurilor domestice, să reexamineze dreptul familiei, să abordeze practicile socioculturale, inclusiv aranjamentele intrafamiliale care sporesc expunerea femeilor și fetelor la traficul de persoane și la exploatare sexuală.

53. Să elimine normele și valorile patriarhale formalizate în legislație, inclusiv în dreptul familiei, care facilitează traficul în vederea căsătoriei timpurii și căsătoriei forțate. Trebuie adoptate măsuri care să împiedice familiile să accepte „căsătoria” definitivă sau temporară a fiicelor lor în schimbul unui câștig financiar. Să ia în considerare faptul că așa-numita „penurie de femei” ca urmare a politicilor de planificare familială din anumite țări a exacerbat situația.

54. Să consolideze punerea în aplicare a unui cadru privind drepturile lucrătorilor, după cum urmează:

(a) să introducă, să consolideze și să aplice o legislație a muncii concepută să protejeze toate femeile lucrătoare, inclusiv lucrătoarele migrante, fără a ține seama de documentele pe care le dețin, nivelul de calificare sau sectorul în care lucrează, dacă lucrează în economia formală sau subterană, și durata perioadei de angajare, precum și să reducă la minimum riscurile de exploatare prin oferirea unei protecții clare, inclusiv în ceea ce privește cerințele locale legate de venitul de subzistență, sporul pentru orele de lucru suplimentare, sănătatea și securitatea și protecția socială, condiții decente de muncă și egalitate de remunerare pentru munca de valoare egală, în special în sectoarele nereglementate, sectoarele economiei subterane sau cele nemonitorizate, care se bazează pe mâna de lucru migrantă;

(b) să asigure resurse adecvate și să crească numărul și să întărească capacitatea, mandatul și puterile de investigație ale inspectorilor de muncă de a efectua inspecții adaptate la gen, sigure, etice și confidențiale, și să repereze și să raporteze sistematic încălcările legislației muncii și presupusele cazuri de trafic de femei și fete descoperite în timpul inspecțiilor de rutină și neprogramate, în special în sectoare extrem de feminizate, precum și inspecții ale locurilor de muncă și a locurilor de cazare sezoniere și neoficiale ale lucrătorilor migranți, ale fermelor agricole și, după caz, ale gospodăriilor individuale;

(c) să creeze sisteme de protecție între inspecțiile de muncă, utilizarea de către victime a serviciilor publice, inclusiv a serviciilor medicale, și alte mecanisme de monitorizare și imigrație și/sau aplicarea legii penale în cazul muncii ilegale, pentru a permite raportarea presupuselor cazuri de trafic de persoane în contextul unor astfel de mecanisme de raportare;

(d) să încurajeze întreprinderile să instituie mecanisme de plângere sigure și anonime pentru toți lucrătorii, în cooperare cu reprezentanții lucrătorilor,

care să fie sensibile la gen, pentru a se asigura că drepturile lucrătorilor sunt respectate și că aceștia pot accesa astfel de drepturi fără teama de represalii;

(e) să aplice sancțiuni legale adecvate împotriva angajatorilor care se implică în practici abuzive în materie de angajare și muncă;

(f) să ofere asistență și formare întreprinderilor pentru a asigura respectarea drepturilor omului și a standardelor de muncă, vizând în special industriile cunoscute ca hub-uri, puncte de intrare sau canale pentru traficul de persoane.

55. Să ofere sprijin economic și social special grupurilor dezavantajate de femei și fete, precum cele aflate în sărăcie extremă, atât în zonele rurale, cât și în cele urbane, cele care aparțin grupurilor supuse stigmatizării și rasismului, supraviețuitoarelor abuzurilor sexuale și femeilor cu dizabilități.

2. Promovarea unui cadru de migrație sigur

56. Să instituie un cadru de migrație adaptat la gen și sigur pentru a proteja femeile și fetele migrante, inclusiv pe cele care au statutul de migrant ilegal, față de riscul de a le fi încălcate drepturile omului, în fiecare etapă a migrației, prin:

(a) sprijinirea accesului sporit la căi de migrație sigură și regulată pentru a evita exploatarea, inclusiv exploatarea sexuală, având în vedere nevoile specifice ale femeilor și copiilor acestora și asigurarea drepturilor populațiilor migrante prin astfel de căi la oportunități oficiale de angajare și căi legale de educație și formare profesională protejate, atât în țările de origine, cât și în țările de destinație;

(b) facilitarea obținerii în mod independent a documentelor oficiale de identitate și de călătorie pentru ca femeile care doresc să emigreze să poată călători în siguranță, fără a li se solicita să obțină permisiunea unui soț sau a unui tutore de sex masculin;

(c) aplicarea unei analize adaptate la gen pentru toate politicile și programele de migrație, inclusiv pentru cele relevante în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, drepturile lucrătorilor, detenția, emiterea de pașapoarte, vize și permise de ședere, precum și pentru acordurile bilaterale și multilaterale, precum acordurile de readmisie;

(d) creșterea accesului la reunificarea familiei, cu accent pe dependența psihosocială și economică, inclusiv având în vedere diferitele tipuri de familii;

(e) susținerea drepturilor copiilor, garantarea dreptului acestora de a fi ascultați și considerarea fetelor neînsoțite ca fiind deosebit de vulnerabile și necesitând o protecție suplimentară.

57. În conformitate cu Pactul global pentru o migrație sigură, ordonată și reglementată, Comitetul încurajează statele părți:

(a) să participe la procesele regionale și să semneze acorduri bilaterale cu țările de destinație pentru ocuparea forței de muncă, pentru a asigura coordonarea între statele părți în vederea consolidării cooperării în ceea ce privește reglementarea condițiilor de muncă, în conformitate cu standardele internaționale în materie de muncă și drepturile omului, care să asigure protecția și promovarea drepturilor femeilor migrante;

(b) să se asigure că reprezentanții lucrătorilor sunt implicați în elaborarea unor astfel de acorduri;

(c) să instituie mecanisme în țara de destinație pentru a soluționa cazurile de încălcare a drepturilor femeilor migrante pe durata angajării, în special pentru a raporta exploatarea și pentru a solicita salarii și beneficii neplătite;

(d) să se asigure că misiunile diplomatice, atașatii din domeniul muncii și cei economici și oficialii consulari sunt instruiți în ceea ce privește răspunsul la cazurile care privesc femei migrante traficate.

58. Să se asigure că regimurile de acordare de vize nu discriminează femeile și nu facilitează sau determină traficul acestora, prin următoarele măsuri:

(a) eliminarea oricăror restricții impuse asupra angajării femeilor în anumite categorii de locuri de muncă sau care exclud ocupațiile dominate de femei din regimurile de acordare de vize;

(b) anularea condițiilor ca lucrătoarele să fie supuse unor teste de sarcină obligatorii și eliminarea expulzării din motive de sarcină sau diagnosticare cu virusul HIV;

(c) evaluarea condițiilor de acordare a permiselor de ședere pentru femei, pentru a diminua consecințele dependenței față de soți.

59. Să reglementeze și să monitorizeze recrutarea forței de muncă, intermediarii și agențiile de ocupare a forței de muncă, după cum urmează:

(a) să sprijine angajamentul de a trece la măsuri de recrutare etice, cum ar fi prin Inițiativa pentru o recrutare echitabilă a Organizației Internaționale a Muncii și campania „Know Before You Go” („Informează-te înainte de a pleca”) a Organizației Internaționale pentru Migrație, precum și de a oferi servicii viitorilor lucrători migranți, inclusiv prin implicarea rețelelor consulare ale țărilor de origine;

(b) să instituie un mecanism de punere în aplicare care să asigure utilizarea acelorași contracte în țara de destinație și în țările de origine ale lucrătorilor;

(c) să invalideze contractele în care s-a exercitat o presiune nejustificată asupra lucrătorului în timpul procesului de recrutare;

(d) să protejeze și să sancționeze implicarea în procese de recrutare abuzive, inclusiv acte de violență, coerciție, abuz în serviciu, înșelăciune sau exploatare, precum furnizarea intenționată de informații și documente înșelătoare, confiscarea pașapoartelor, a altor documente de identitate sau permise de muncă de către orice altă persoană decât deținătorul documentului sau autoritățile de aplicare a legii, perceperea de taxe de recrutare ilegale plătite de lucrători, solicitarea creării unui depozit, perceperea unei sume de bani pentru emiterea de vize, pașapoarte, bilete de transport sau participarea la programe de formare înaintea plecării.

60. Să reducă riscurile de dependență și vulnerabilitate ale femeilor lucrătoare migrante în relația cu angajatorii, după cum urmează:

(a) să pună capăt condiționalităților discriminatorii în materie de recrutare, inclusiv practica de a condiționa statutul de migrant al lucrătoarelor de sponsorizarea sau tutela unui anumit angajator, astfel cum este cazul „vizelor condiționate”;

(b) să asigure dreptul migranților de a căuta angajatori alternativi și sectoare de activitate alternative fără a solicita permisiunea angajatorului existent sau fără a părăsi țara;

(c) să întrerupă practica condiției ca angajatorii să depună garanții pentru lucrătorii migranți pentru a se asigura că „își controlează și supraveghează” angajații străini;

(d) să se asigure că locuințele și alimentele puse la dispoziție de angajatori sunt la prețuri rezonabile și costurile nu sunt deduse automat din salariul lucrătorului;

(e) să faciliteze includerea lucrătorilor migranți pe piața forței de muncă și să asigure programe de formare pentru îmbunătățirea competențelor acestora.

3. O cerere care favorizează exploatarea și duce la traficul de persoane

61. Să descurajeze cererea care încurajează exploatarea prostituției și duce la traficul de persoane.

62. Să pună în aplicare măsuri educaționale, sociale sau culturale menite să vizeze potențialii utilizatori.

63. Să prevină și să combată traficul de persoane în toate operațiunile comerciale și achizițiile publice și lanțurile de aprovizionare ale întreprinderilor prin:

(a) anchetarea, urmărirea penală și condamnarea tuturor făptuitorilor implicați în traficul de persoane, inclusiv pe cei din partea cererii;

(b) prevederea prin lege a unei cauze civile de acțiune, atât în țara în care se desfășoară activitatea, cât și în țara de constituire, pentru lucrătorii din lanțurile globale de aprovizionare care suferă prejudicii din cauza nerespectării legislației obligatorii privind diligența necesară;

(c) încurajarea întreprinderilor și a agențiilor publice pentru a se asigura că un organism de reglementare specializat, în care sunt reprezentați lucrătorii și reprezentanții acestora, are puterea și resursele necesare pentru a investiga și monitoriza în mod proactiv respectarea legislației obligatorii privind diligența necesară și pentru a sancționa entitățile care nu se conformează;

(d) organizarea și/sau finanțarea unor campanii de sensibilizare în vederea informării consumatorilor și clienților cu privire la produsele și serviciile care pot implica activități de exploatare, inclusiv practici de recrutare care nu sunt etice și muncă forțată, precum și cu privire la locul în care pot fi raportate suspiciunile de activitate infracțională.

64. Să descurajeze cererea de trafic de organe prin reglementarea eficientă a organizațiilor altruiste de transplant de organe, reducând, pe cât posibil, timpul de așteptare al donatorilor, monitorizând spitalele pentru transplanturi ilegale și pentru a identifica sălile de operații clandestine, improvizate și să crească gradul de conștientizare a riscurilor pentru sănătate legate de organele de transplant traficate.

4. Situații de conflict și urgențe umanitare

65. Să integreze în planurile de reducere a conflictelor și de reducere a riscului de dezastre, pregătire și reacție, factorii existenți și emergenți care plasează femeile și fetele în riscul de a fi traficate, inclusiv riscul de exploatare sexuală, asigurându-se că li se oferă protecție și asistență completă.

66. Să examineze problemele de vulnerabilitate cu care se confruntă membrii familiilor strămutate, inclusiv insecuritatea economică, accesul la educație de înaltă calitate, mijloace de trai și documente de identitate legale, stereotipurile privind rolurile de gen, masculinitatea dăunătoare și relațiile de putere inegale

și percepțiile cu privire la onoarea familiei, precum și vulnerabilitatea specială a fetelor strămutate de a fi traficate în scopuri sexuale.

67. Să prevină traficul și exploatarea sexuală în toate centrele de cazare pentru femeile și fetele strămutate, inclusiv prin formarea personalului centrelor pentru a identifica potențialele victime, și să garanteze securitatea femeilor și fetelor prin crearea de locuințe și centre cu unisex, asigurând polițiști care să patruleze zonele, inclusiv polițiste, asigurând iluminatul adecvat și accesul la instalații sanitare și înființând centre de resurse pentru femei și fete în vecinătatea acestora.

68. Să adopte o politică de toleranță zero față de traficul de persoane, exploatarea sexuală, munca forțată, sclavia și practicile asemănătoare sclaviei, bazată pe standardele internaționale în materie de drepturile omului, care să se adreseze unor grupuri precum forțele armate naționale, forțele de menținere a păcii, poliția de frontieră, oficialii din serviciile de imigrație, actorii umanitari și alți membri ai personalului organizațiilor internaționale și al organizațiilor societății civile internaționale.

69. Să asigure accesul la proceduri de plângere și la căi de atac în cazurile de încălcare a drepturilor omului.

70. Să abordeze impactul de gen al transferurilor internaționale de arme, în special al armelor de calibru mic și ilicite, inclusiv prin ratificarea și punerea în aplicare a Tratatului privind comerțul cu arme.

5. Utilizarea tehnologiei digitale în traficul de persoane

71. Să solicite companiilor care dețin rețele sociale și platforme de mesagerie să își asume responsabilitatea pentru expunerea femeilor și fetelor la traficul de persoane și exploatarea sexuală prin utilizarea serviciilor lor. Să solicite unor astfel de companii să definească controalele relevante pentru a atenua riscurile respective și să pună în aplicare o structură și proceduri de guvernare adecvate care să le permită să reacționeze în răspunsul lor și să furnizeze autorităților relevante nivelul necesar de informații. Să solicite unor astfel de companii să își utilizeze capacitățile existente în materie de volume mari de date, inteligență artificială și analiză a datelor pentru a identifica orice model care ar putea duce la trafic de persoane și la identificarea părților implicate, inclusiv din partea cererii.

72. Statele părți trebuie să solicite companiilor existente din domeniul tehnologiei digitale să își sporească transparența. În același timp, statele părți trebuie să urmărească inițierea și crearea, de exemplu, ca parte a sistemelor bancare centrale, a unor platforme de utilizare a monedelor electronice care să se bazeze pe informațiile publicate ale utilizatorilor, inclusiv în ceea ce privește proprietarul real, clienții la originea comenzilor, și serviciile sau bunurile legate de tranzacție. Să se asigure că legile privind combaterea spălării banilor sunt puse în aplicare în mod eficient pentru a descuraja utilizarea monedelor electronice pe baza anonimatului utilizatorilor.

73. Să inițieze identificarea proactivă a producției de materiale care conțin abuzuri sexuale online în timpul pandemiei COVID -19 și ulterior, să coopereze cu companiile tehnologice pentru a crea instrumente automatizate de detectare a recrutărilor online și pentru a identifica traficanții și să consolideze parteneriatele dintre sectorul public și privat pentru a aborda creșterile legate de pandemie ale incidenței infracționalității.

74. Să solicite un schimb de informații între platformele interactive digitale pentru a facilita cooperarea internațională în combaterea traficului de persoane

și a exploatării sexuale și pentru a sprijini eforturile de aplicare a legii. Să îmbunătățească nivelul colectării datelor, asigurându-se că datele sunt actualizate și permițând o partajare credibilă a informațiilor.

6. Creșterea gradului de conștientizare

75. Să ofere informații exacte publicului, vizând în special femeile și fetele aflate în situații dezavantajate, pe cele care trăiesc în zone izolate și de frontieră și pe femeile și fetele migrante aflate în tranzit sau în țara de destinație, cu privire la drepturile pe care le au și mijloacele și motivele pentru a evita traficantii de persoane, inclusiv prin intermediul unor informații bazate pe dovezi, campanii de comunicare accesibile, bazate pe o înțelegere clară a factorilor de risc din cadrul comunității și a barierelor cu care se confruntă membrii comunității pentru a se proteja pe ei înșiși și pe ceilalți împotriva traficului de persoane, în special în contextul migrației, astfel încât aceștia să poată identifica și raporta potențialii traficanți și să aibă acces la furnizorii de servicii atunci când se simt vulnerabili la trafic sau exploatare.

B. Susținerea drepturilor victimelor

1. Identificarea victimelor

76. Să abordeze efectele colaterale negative ale eforturilor de combatere a traficului de persoane garantând că femeile și fetele nevinovate nu sunt arestate, abuzate sau acuzate în mod arbitrar, în special femeile care aparțin grupurilor marginalizate și femeile aflate în situația de prostituție, inclusiv prin razii efectuate de autoritățile de aplicare a legii în vederea desființării rețelelor de trafic de persoane.

77. Să creeze orientări naționale actualizate periodic pentru identificarea timpurie și transferarea, precum și furnizarea de servicii victimelor sau presupuselor victime, care să fie comparate cu standardele internaționale și să integreze o abordare bazată pe drepturi, axată pe victime, adecvată vârstei, sensibilă la aspectele de gen și care să țină seama de traume, care să fie aplicabilă uniform la frontierele internaționale și pe întreg teritoriul statului de către toți actorii statali și nestatali relevanți.

78. Identificarea victimelor sau a presupuselor victime și trimiterea acestora la serviciile de asistență urmează să fie efectuată de echipe multidisciplinare, inclusiv de profesioniști din toate domeniile relevante, a căror componență poate fi adaptată circumstanțelor cazului, și nu ar trebui să fie condusă exclusiv de autoritățile de aplicare a legii sau autoritățile de imigrație sau să fie legată de inițierea sau de rezultatul procedurilor penale, ci să se bazeze pe vulnerabilitatea personală și socială a victimelor și a potențialelor victime.

79. Să ofere profesioniștilor din toate domeniile relevante o formare actualizată și consecventă cu privire la cauzele, consecințele și incidența traficului de femei și fete și la diferitele forme de exploatare a femeilor și fetelor, precum și cu privire la conținutul și punerea în aplicare eficientă a orientărilor naționale privind identificarea victimelor, furnizarea de servicii și sisteme de referință pentru a facilita verificarea și transferarea victimelor în condiții de siguranță, confidențiale și nediscriminatorii, inclusiv a neresortisantelor, după obținerea consimțământului lor informat.

80. Să consolideze capacitățile sistemelor de sănătate pentru identificarea timpurie și intervenția în ceea ce privește femeile și fetele care riscă să fie traficate și victimele traficului, fără a ține seama de statutul de migrant, să

asigure accesul confidențial și sigur la asistență medicală gratuită, bazat pe îngrijiri care țin seama de traume și sunt axate pe supraviețuitori, conform standardelor internaționale.

81. Să colaboreze cu organizațiile societății civile, inclusiv prin consolidarea resurselor lor umane, tehnice și financiare, pentru a se asigura că victimele traficului sunt identificate, asistate și protejate într-un stadiu timpuriu, inclusiv prin operaționalizarea unităților mobile, precum și prin punerea la dispoziție a unor proceduri de informare sigure și a unor spații sigure, vizând în special locurile în care sunt strămutate, înregistrate sau deținute femei și fete strămutate și migrante.

82. Să evalueze impactul cadrului juridic și politic național, în special în ceea ce privește aplicarea cadrelor în materie de imigrație, azil, muncă, sănătate, educație și protecție socială în cazul victimelor traficului, să se asigure că acestea nu afectează negativ identificarea victimelor, asistența, protecția, incluziunea socială și reintegrarea și nu sporesc vulnerabilitatea femeilor și fetelor față de traficare, retrafficare, detenție, returnare forțată sau alte prejudicii.

83. Să abordeze factorii care descurajează victimele să solicite asistență, inclusiv prin instituirea unui sistem de protecție între serviciile de imigrație, sistemul de justiție penală și toate serviciile de îngrijire și sprijin și să se asigure că victimele și persoanele vulnerabile la situațiile de traficare se pot adresa în siguranță autorităților, fără teama de consecințe negative precum urmărire penală, sancțiuni, detenție sau deportare pentru infracțiuni legate de imigrație, muncă sau alte infracțiuni legate de faptul că sunt victime ale traficului de persoane.

2. Aplicarea altor cadre de protecție

84. Să îmbunătățească colaborarea transfrontalieră, coordonarea și schimbul de cunoștințe între autoritățile de control vamal, de aplicare a legii, de protecție a copilului și de protecție socială și organizațiile neguvernamentale, pentru a oferi femeilor și fetelor strămutate și migrante facilități și servicii de primire adecvate și suficiente, incluzând o abordare care ține seama de gen și de traume în aranjamentele care se fac în momentul sosirii la frontierele terestre, aeriene și maritime, inclusiv asigurarea unor locuințe sigure și a unor tratamente adecvate, ținând cont de nevoia de personal calificat pentru a examina în mod adecvat și identifica potențialele victime ale traficului de persoane și pentru a se asigura că sunt puse în aplicare măsurile necesare pentru a răspunde nevoilor victimelor traficului de persoane, inclusiv accesul la protecție consulară.

85. Să se asigure că toate măsurile de guvernanță luate la frontierele internaționale, inclusiv cele destinate combaterii migrației ilegale și combaterii criminalității organizate transnaționale, sunt în conformitate cu principiul nereturnării și interzicerea expulzării arbitrare și colective.

86. Să dezvolte capacitatea personalului de aplicare a legii și să faciliteze instruirea periodică a acestuia, inclusiv a polițiștilor, a ofițerilor din serviciile de imigrație și control vamal, precum și a profesioniștilor care lucrează în zonele și apropierea zonelor în care se află femei și fete care sunt supuse sau se confruntă cu riscul de a fi supuse riscului de stres provocat de situația de migrație sau strămutare, în ceea ce privește rolul lor de a asigura protecție adecvată acestor femei și fete, stabilind proceduri de identificare a posibilelor victime ale traficului de persoane, inclusiv a celor suspectate de asociere sau care revin dintr-un teritoriu aflat sub controlul unor grupuri armate nestatale.

87. Să aplice un cadru de diligență rezonabilă pentru evaluarea riscurilor efectuată de echipe multidisciplinare pentru identificarea și protejarea femeilor și fetelor traficate împotriva altor încălcări ale drepturilor, inclusiv prin:

(a) asigurarea accesului la proceduri de stabilire a statutului de apatrid și acordarea unui statut juridic și protecție femeilor și fetelor apatride, inclusiv protecție împotriva returnării forțate în țările de origine;

(b) dezvoltarea unei coordonări periodice între procedurile de azil și sistemele de protecție împotriva traficului de persoane, astfel încât, atunci când ambele motive sunt recunoscute, femeile și fetele să aibă acces atât la statutul de refugiat, cât și la protecția ca victime sau potențiale victime ale traficului de persoane;

(c) desfășurarea de verificări ale femeilor și fetelor strămutate și migrante suspectate de încălcarea legislației naționale din domeniul muncii și imigrației sau a legislației penale, și a celor aflate în instituții private de libertate, în special în centre de detenție pentru migrații fără acte de identitate;

(d) stabilirea de indicatori pentru a identifica femeile și fetele traficate, în special femeile și fetele exploatare sexual, în zonele afectate de conflicte armate, pentru a se asigura că victimele traficului de persoane nu sunt plasate prin inadvertență în detenție sau supuse procedurilor de expulzare;

(e) oferirea de asistență refugiaților, inclusiv victimelor traficului de persoane în situații de conflict armat, cu opțiunea de a-și documenta cauzele pentru acțiuni în justiție ulterioare, în vederea tragerii la răspundere a traficantilor.

88. Să recunoască faptul că, în cazuri specifice, traficul de femei și fete poate fi considerat persecuție pe motive de gen și că, în consecință, victimele sau potențialele victime sunt informate și beneficiază efectiv de dreptul de acces la proceduri de azil echitabile, eficiente, clare și care țin seama de traume, fără discriminare sau condiții prealabile, indiferent de țara de origine sau de modul de intrare în statul parte sau de participarea acestora la proceduri penale. Să definească temeiurile pentru identificarea victimelor persecuțiilor în baza Convenției privind statutul refugiaților, în conformitate cu orientările privind protecția internațională ale Oficiului Înaltului Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați: nr. 1, privind persecuția pe motive de gen, nr. 7, privind victimele traficului și persoanele care riscă să fie traficate, nr. 8, privind cererile de azil ale copiilor, și nr. 9, privind orientarea sexuală și identitatea de gen.

89. Statele părți sunt obligate să protejeze victimele traficului de persoane, în special femeile și fetele, împotriva revictimizării, inclusiv prin:

(a) asigurarea protecției victimelor traficului împotriva returnării forțate în locurile lor de origine, în cazurile în care:

(i) nu este o soluție adecvată, durabilă pentru victime, din cauza temerii că vor fi traficate din nou sau că vor fi supuse stigmatizării, amenințării, intimidării, violențelor sau răzbunării;

(ii) s-ar putea confrunța cu persecuții și/sau încălcări ale dreptului la viață sau interzicerii torturii;

(b) protejarea copiilor născuți în urma traficării împotriva revictimizării și stigmatizării, inclusiv prin clarificarea și garantarea statutului juridic al copiilor care nu au acte de identitate, oferind un sprijin cuprinzător și asigurându-se că nu sunt separați de mamele lor.

90. Fetele care riscă să fie traficate din nou nu trebuie să fie returnate în țara de origine, cu excepția cazului în care returnarea este în linie cu interesul lor superior și au fost luate măsuri adecvate pentru protecția lor, inclusiv o evaluare a riscurilor și securității care să asigure o returnare sigură, disponibilitatea sprijinului în vederea reintegrării în țara de returnare pe termen lung, care să includă accesul la asistență medicală, educație și/sau formare profesională, precum și protecție împotriva discriminării și retrafficării.

91. Să îmbunătățească cooperarea cu statele beneficiare pentru a asigura repatrierea voluntară a resortisanților și a rezidenților permanenți care au fost traficați în străinătate în cazurile în care doresc să se întoarcă, facilitate prin procese standardizate și o comunicare efectivă între autoritățile și oficialii implicați, asigurându-se că țara gazdă respectă standardele internaționale privind protecția victimelor traficului de persoane și furnizarea de asistență victimelor.

3. Neincriminarea și necondiționarea

92. Pe baza drepturilor omului și a motivelor umanitare, să acorde acces la asistență juridică gratuită, să acorde, acolo unde este posibil, o perioadă de reflecție și de recuperare și permise de ședere în așteptarea verificării identității în mod oficial pentru a permite femeilor traficate și persoanelor aflate în întreținerea acestora să ia parte la măsuri de recuperare și reintegrare, care trebuie să fie incluzive și accesibile, fără a fi condiționate de participarea acestora la procesul de justiție penală sau de obținerea unei condamnări împotriva traficantilor, inclusiv servicii individualizate, sensibile la aspectele de gen, care țin seama de nevoile copiilor și de urgențele legate de traume, și acces pe termen lung la locuințe, prestații sociale, oportunități educaționale și de muncă, asistență medicală de înaltă calitate, inclusiv servicii și consiliere în materie de sănătate sexuală și reproducere, emiterea gratuită de acte de identitate oficiale, măsuri de reunificare a familiei și proceduri de azil, după caz. Acordarea pe o durată nedeterminată de permise de ședere pentru fetele care sunt victime ale traficării, în conformitate cu interesul superior al acestora, pentru a permite accesul la o soluție durabilă și sigură pe termen lung.

93. Să ofere acces imediat la un număr suficient de adăposturi și unități separate bine finanțate și bine echipate pentru victimele violenței sexuale și prostituției forțate în adăposturi și centre de criză, care să fie sigure, accesibile și adecvate pentru femeile și fetele traficate, inclusiv pentru femeile însoțite de copii, cu personal special instruit care să se concentreze asupra furnizării de asistență personalizată victimelor, în conformitate cu procedurile standard de operare, asigurând tratamentul lor demn în mod confidențial.

94. Să se asigure că serviciile de asistență și programele de incluziune socială pentru toate femeile afectate de traficul de persoane sunt furnizate în mod informat și voluntar și că nici victimele, nici copiii acestora nu sunt ținuți forțat sau reținuți în adăposturi sau programe de „reabilitare” împotriva voinței lor sau în detenție obligatorie în scop de protecție, inclusiv în vederea obținerii de declarații ale martorilor. În cazul excepțional în care se stabilesc limitări ale libertății de circulație a femeilor din considerente de securitate, astfel de limitări trebui să fie restrânse la cea mai scurtă durată posibilă.

95. Să sprijine programele comunitare de reintegrare și incluziune socială a femeilor și fetelor victime ale traficului de persoane, inclusiv accesul la locuințe independente sigure și accesibile, crearea unei cote de muncă pentru victime în agențiile de stat și includerea victimelor pe lista grupurilor prioritare pentru accesul la programele sociale și accesul la scutirea de la plata creanțelor fiscale.

96. Să garanteze că principiul interesului superior al copilului reprezintă un considerent principal în luarea deciziilor pentru toate fetele care sunt victime ale traficului de persoane, inclusiv pentru neresortisante, că dreptul acestora de a fi ascultate este respectat, că le este garantat accesul la servicii de protecție și sprijin adecvate dezvoltării și adecvate vârstei, și servicii de asistență integrate, interdisciplinare, care să includă gestionarea individualizată a cazurilor, căutarea membrilor familiei și să ducă la reunificarea cu familia a copiilor neînsoțiți și separați de aceasta și să se asigure că copiii nu sunt niciodată incriminați sau reținuți. Să efectueze evaluări ale vârstei numai ca măsură de ultimă instanță și într-o manieră multidiscplinară, adecvată din punct de vedere științific și cultural, adaptată copiilor, sensibilă la aspectele de gen și , în cazul tuturor fetelor neînsoțite sau separate de familie, să fie supravegheate de un tutore calificat.

97. Să combată atitudinile stereotipe și discriminarea față de femeile și fetele victime ale traficului de persoane și exploatării sexuale, în special migrante, prin asigurarea de formare care să țină seama de traume, sensibilă la aspectele de gen și problemele copiilor pentru persoanele însărcinate cu furnizarea de asistență și servicii de protecție, inclusiv pentru autoritățile relevante de la nivel local și național, agențiile de protecție a copilului, autoritățile din ambasade și cele consulare, angajatorii și agențiile de recrutare publică și privată, polițiștii, ofițerii de frontieră, inspectorii de muncă, lucrătorii sociali și furnizorii de servicii medicale.

98. Să se asigure că toate femeile și fetele care sunt victime ale traficului de persoane, fără excepție, nu fac obiectul arestării, inculpării, reținerii, urmăririi penale sau sancționării sau nu sunt pedepsite în alt mod pentru intrarea sau șederea neregulamentară în țările de tranzit și de destinație în absența actelor de identitate sau pentru implicarea lor în activități ilegale, în măsura în care această implicare este o consecință directă a situației lor de victime ale traficului de persoane. Principiul nepedepsirii trebuie:

(a) să fie consacrat în legislație și pus în aplicare printr-o formare profesională adecvată care să garanteze că respondenții sunt capabili să identifice victimele traficului de persoane pentru a le veni în ajutor;

(b) să nu oblige victimele să depună probe sau mărturie în schimbul imunității față de urmărirea penală, al reparațiilor sau al serviciilor;

(c) să acorde victimelor traficului posibilitatea de a li se radia antecedentele penale în cauzele în care au fost condamnate pentru infracțiuni săvârșite ca o consecință directă a faptului că sunt victime ale traficului de persoane.

4. Dreptul la informare cu privire la drepturi și asistența juridică

99. Să ofere tuturor femeilor și fetelor informații accesibile într-un format pe care să îl poată înțelege cu privire la drepturile lor în temeiul Convenției și al Protocolului opțional la aceasta, la dispozițiile legale care le protejează împotriva traficului de persoane și exploatării, precum și la căile de atac corespunzătoare pentru a depune plângeri privind încălcarea acestor drepturi, la modul de a avea acces la acestea, la drepturile lor la asistență și protecție permanente, inclusiv prin linii telefonice de urgență care să fie operaționale non-stop și la asistență juridică gratuită, consiliere și reprezentare în procesele judiciare și cvasi-judiciare în toate domeniile dreptului.

5. Dreptul la căi de atac

100. Să asigure accesul facilitat la mecanisme de soluționare a plângerilor și mecanisme de justiție favorabile incluziunii, sensibile la aspectele de vârstă și sensibile la gen, inclusiv prin asigurarea unor aranjamente procedurale și adecvate vârstei pentru toate femeile și fetele care sunt victime ale traficului de persoane, inclusiv pentru neresortisante, oferind canale efective prin care să solicite protecție și reparații pentru încălcarea drepturilor acestora prin crearea unor condiții adecvate pentru înaintarea plângerilor fără a se teme de represalii, arestare, detenție sau expulzare.

101. Să se asigure că femeile și fetele traficate au un drept legal executoriu la căi de atac accesibile și rapide prin intermediul instanțelor penale, civile și de muncă și al procedurilor administrative, inclusiv dreptul la reparații, salarii retroactive și alte reparații adaptate, precum și să se asigure că aceste măsuri nu sunt condiționate de confiscarea bunurilor de la traficanți și că sunt garantate în condițiile prevăzute de dreptul intern pentru victime. Despăgubirea ca victimă a unei infracțiuni nu ar trebui să aibă niciun impact asupra asistenței sociale primite de victime sau al altor ajutoare prevăzute de un alt program al statului.

C. Proceduri judiciare sensibile la aspectele de gen

102. Să garanteze tuturor femeilor și fetelor traficate un proces echitabil și un proces adecvat în cadrul procedurilor administrative și judiciare, inclusiv în cadrul procedurilor de detenție și de expulzare, asigurându-se că acestea sunt ascultate, informate și consultate pe tot parcursul ședinței de judecată și că au acces la locuințe adecvate, specifice din punct de vedere cultural, sensibile la aspectele de gen și de vârstă, sprijin și protecție care să le permită să depună mărturie împotriva traficantilor lor.

103. Să garanteze dreptul la viață privată al fetelor traficate, asigurându-se că acestea sunt informate în permanență și că își pot exercita dreptul de a fi ascultate. Să garanteze dreptul acestora la protecție specială în cadrul procedurilor judiciare prin acordarea de asistență juridică specializată, adaptată copiilor, pentru a simplifica procedurile de depunere a mărturiilor și pentru a preveni traume suplimentare, inclusiv prin numirea de avocați, asistenți sociali sau tatori legali pentru victime.

104. Să finanțeze și să sprijine punerea în aplicare eficientă a unor sisteme de protecție a femeilor și fetelor traficate, membrilor familiilor acestora, martorilor și informatorilor, pentru a asigura protecția împotriva amenințărilor și a represaliilor din partea rețelelor de trafic, atât în timpul cât și după procedurile judiciare, inclusiv prin programe de protecție a martorilor, proceduri judiciare în funcție de nevoi și permise de ședere temporară pentru neresortisante și persoanele aflate în întreținerea acestora, indiferent de cooperarea lor în urmărirea penală.

105. Să ancheteze, să judece și să sancționeze în mod adecvat atât pe cei direct implicați în trafic, cât și pe cei care au dat dovadă de neglijență în abordarea sau prevenirea traficului, inclusiv pretinsa corupție a oficialilor guvernamentali și a membrilor sectorului privat, asigurându-se că sancțiunile impuse sunt proporționale cu gravitatea infracțiunii și cu gradul de răspundere al făptuitorului.

106. Să asigure urmărirea penală eficientă și pedepsirea adecvată a traficantilor de femei și fete prin conceperea, punerea în aplicare și evaluarea periodică a programelor multisectoriale de consolidare a capacităților pentru toți oficialii

din cadrul instanțelor și personalul auxiliar în ceea ce privește aplicarea legislației împotriva traficului de persoane și tratamentul aplicat victimelor, ținând seama de aspectele de vârstă, cele de gen, cele culturale și de drepturile omului.

107. Statele părți sunt încurajate să își sistematizeze justiția penală și cooperarea judiciară, inclusiv să armonizeze procedurile legale privind asistența juridică reciprocă, extrădarea și confiscarea și returnarea produselor infracțiunii, cu țările de origine, tranzit și destinație pentru traficul cu femei și fete.

108. Să construiască și să utilizeze în mod adecvat echipe de anchetatori interinstituționale pentru a urmări fluxurile financiare generate de traficul de femei și fete și pentru a redistribui victimelor orice venit confiscat ca urmare a acestor acte infracționale ca o despăgubire pentru încălcările drepturilor omului pe care le-au suferit.

D. Colectarea de date și cadre legislative, politice și instituționale

109. Să stabilească parteneriate între experții în combaterea traficului, migrație și dezvoltare, organizațiile internaționale și părțile interesate din societatea civilă care acordă atenție problemelor femeilor și fetelor, inclusiv organizațiile comunitare de grupuri afectate de trafic și/sau de măsurile de combatere a traficului, să colecteze, să facă schimb, să analizeze și să publice sistematic date, cu obiectivul de a dezvolta o înțelegere a tendințelor în traficul de femei și fete și de a implementa strategii țintite, bazate pe probe, pentru prevenirea fenomenului, de a îmbunătăți asistența promptă adaptată la gen, bazată pe drepturile omului și pe nevoile victimelor, asigurându-le protecția și faptul că le sunt acordate reparații.

110. Să defalce datele colectate atât cu privire la victime, cât și cu privire la făptuitorii în cazul infracțiunii de trafic de persoane în funcție de toți parametrii considerați relevanți, inclusiv sex, vârstă, dizabilitate, etnie, naționalitate, statutul de imigrant, localizare, statutul socioeconomic și forma de exploatare, în conformitate cu indicatorul 16.2.2 al obiectivului de dezvoltare durabilă, atunci când dreptul intern permite.

111. Toate măsurile pentru colectarea, stocarea, partajarea sau diseminarea datelor trebuie să se desfășoare într-un mod legal și etic, în conformitate cu standardele internaționale privind viața privată și confidențialitatea.

112. Să adopte și să pună în aplicare o legislație cuprinzătoare, axată pe victime, adaptată la copii și la aspectele de gen, în materie de combatere a traficului de persoane, care să ofere o abordare armonizată a incriminării traficului la toate nivelurile jurisdicționale, asigurându-se că aceasta:

(a) respectă întru totul standardele internaționale în materie de drepturile omului, inclusiv Convenția, prezenta recomandare generală, Protocolul privind traficul de persoane și instrumentele regionale aplicabile;

(b) dispune că consimțământul victimei nu constituie un mijloc de apărare valabilă pentru a justifica traficul;

(c) în cazul în care nu este deja sancționat prin alte legi naționale, are ca scop combaterea traficului în scopul, printre altele, al căsătoriei timpurii, căsătoriei forțate și aservite, al servituții domestice, al servituții pentru datorii, al servituții, al cerșetoriei, al muncii forțate sau obligatorii, al comerțului cu sclavi, sclaviei, al exploatării și exploatării sexuale cu scopuri comerciale, al

practicilor abuzive de impunere a maternității surogat și vânzare de copii, al traficului de organe, țesuturi și celule, inclusiv al traficului de ovule umane și al criminalității forțate;

(d) abordează metodele contemporane de trafic, cum ar fi cele care utilizează tehnologiile informației și comunicațiilor, inclusiv rețelele sociale;

(e) promovează anchetarea provenienței bunurilor ca instrument esențial de combatere a traficului;

(f) este dezvoltată, pusă în aplicare, monitorizată și evaluată pentru a aprecia impactul acesteia, cu participarea activă a femeilor și fetelor afectate de traficul de persoane.

113. Să adopte un plan național de acțiune global împotriva traficului de persoane axat pe rezultate, orientat pe probe, adaptat la aspectele de gen, bazat pe drepturi și axat pe victime, asigurându-se că acesta este:

(a) în conformitate cu principiile și orientările recomandate ale Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului în ceea ce privește drepturile omului și traficul de persoane, migrații aflați în situații vulnerabile și drepturile omului la frontierele internaționale;

(b) armonizat cu planurile naționale de acțiune în materie de egalitate de gen, combaterea violenței împotriva femeilor, femeile, pacea și securitatea, managementul migrației și azilului, și dezvoltarea durabilă;

(c) finanțat adecvat și evaluat în mod regulat.

114. Să instituie un mecanism național de referință cu obiectivul de a coordona alinierea tuturor politicilor naționale relevante pentru a asigura o abordare eficientă și bazată pe drepturile omului în combaterea traficului de femei și fete, asigurându-se că acesta este operaționalizat de un secretariat dedicat și finanțat în totalitate, responsabil pentru armonizarea unor structuri clare de gestionare și coordonare a informațiilor între autoritățile locale și naționale relevante, inclusiv oficialii responsabili în materie de migrație, azil și muncă, instituțiile naționale pentru drepturile omului, sectorul privat și organizațiile societății civile angajate în combaterea traficului de femei și fete, și să dezvolte un răspuns comun, inclusiv proceduri standard detaliate de operare care să descrie obligațiile legale relevante, procedurile de orientare, rolurile și responsabilitățile.

115. Să înființeze funcția de raportor național independent privind traficul de persoane, care să urmărească și să prezinte un raport asupra progresului strategiilor de combatere a traficului de persoane, pentru a promova egalitatea de gen și autonomia femeilor.

E. Diseminarea și raportarea

116. Comitetul subliniază necesitatea de a accelera punerea în aplicare a tuturor prevederilor Convenției, în conformitate cu Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și cu recomandările rezultate din analiza la 25 de ani a punerii în aplicare a Declarației de la Beijing și a Platformei de acțiune, drept modalități de a determina schimbări radicale și transformative în exercitarea de către femei a autonomiei și autodeterminării acestora.

117. Comitetul recomandă ca statele părți să includă în rapoartele lor periodice în temeiul Convenției informații cu privire la strategiile puse în aplicare pentru

a promova și proteja drepturile omului ale femeilor și fetelor în cadrul eforturilor lor de combatere a traficului de persoane.

118. Agențiile specializate ale Organizației Națiunilor Unite și procedurile speciale ale Consiliului Drepturilor Omului sunt invitate să ofere Comitetului contribuții specifice pentru fiecare țară și regiune în parte cu privire la situația traficului și a exploatării sexuale a femeilor și fetelor în contextul migrației globale și la măsurile de protecție și de recuperare luate, după caz, în contextul examinării rapoartelor periodice ale statelor părți.

119. Statele părți sunt încurajate să includă în rapoartele lor către alte mecanisme informații despre strategiile lor de punere în aplicare a unui răspuns transformativ împotriva traficului de persoane care să promoveze egalitatea de gen și autonomia femeilor și fetelor, inclusiv în contextul procesului universal de evaluare periodică al Consiliului Drepturilor Omului, al forumului politic la nivel înalt privind dezvoltarea durabilă, al Pactului global pentru o migrație sigură, ordonată și reglementată și al Mecanismului de evaluare a implementării Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității organizate transnaționale și al Protocoalelor la aceasta.

120. Prezenta recomandare generală ar trebui să fie tradusă în limbile locale și difuzată pe scară largă către toate ramurile guvernului, societatea civilă, mass-media, instituțiile academice, organizațiile pentru drepturile femeilor, fetelor și migranților, sectorul privat și instituțiile financiare.

F. Ratificarea tratatelor sau aderarea la tratate

121. Statele părți sunt încurajate să ratifice sau să adere la următoarele instrumente:

(a) Protocolul opțional la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei;

(b) Protocolul privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor și Protocolul împotriva traficului ilegal de migranți pe calea terestră, a aerului și pe mare, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate;

(c) Protocolul facultativ la Convenția cu privire la drepturile copilului, referitor la vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă;

(d) Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor muncitorilor migranți și ale membrilor familiilor acestora;

(e) Cadrul privind drepturile lucrătorilor pentru guvernanta migrației forței de muncă și protecția lucrătorilor migranți al Organizației Internaționale a Muncii:

(i) Convenția privind personalul casnic, 2011 (nr. 189), și Recomandarea privind personalul casnic, 2011 (nr. 201);

(ii) Convenția privind violența și hărțuirea, 2019 (nr. 190);

(iii) Convenția privind munca forțată, 1930 (nr. 29) și Protocolul la aceasta, Convenția privind abolirea muncii forțate, 1957 (nr. 105) și Recomandarea privind munca forțată (măsuri suplimentare), 2014 (nr. 203);

(f) Convenția privind statutul refugiaților și Protocolul la aceasta, Convenția privind statutul apatrizilor și Convenția privind reducerea cazurilor de apatridie;

(g) Convenția privind sclavia și Convenția privind abolirea sclavajului, a traficului de sclavi și a instituțiilor și practicilor similare sclavajului;

(h) Convenția pentru suprimarea traficului de persoane și a exploatării prostituției semenilor.

122. Statele părți sunt îndemnate să aprobe Declarația de la New York pentru refugiați și migranți, Pactul global pentru o migrație sigură, ordonată și reglementată, anexat la aceasta și Pactul global privind refugiații.
